

Άρειος Πάγος 771/1972,

Πηγή: Ποιν. Χρ. Τόμ. ΚΓ' 1973 σελ. 36

Περίληψη: "Έννοια αμελείας. - Αι προϋποθέσεις του άρθρ. 315 Π.Κ. δεν αποτελούν συστατικόν στοιχείον της εξ αμελείας σωματικής βλάβης αλλ' ασκούν επιρροήν διά την έγκλησιν και την επιμέτρησιν της ποινής. - Ορθώς και ητιολογημένως κατεδικάσθη ο τεχνικός υπεύθυνος τμήματος εργοστασίου, όστις δεν εμερίμνησεν διά την επιδιόρθωσιν πλημμελώς λειτουργούντος μηχανήματος, όπερ ετραυμάτισε τον παθόντα. - Αιτιολογείται η δυνατότης προβλέψεως και ο αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος. - Ουδεμίαν επιρροήν έχει επί της ποινικής ευθύνης ο προηγούμενος έλεγχος και η χορήγησις αδείας λειτουργίας υπό της αρμοδίας αρχής".

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο αντιπρόεδρος Κ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

Εισηγητής ο αρεοπαγίτης Π. ΠΑΤΗΣ

Δικηγόρος Β. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Επειδή, εκ των διατάξεων των άρθρων 314 και 28 Π.Κ. σαφώς συνάγεται, ότι διά την θεμελίωσιν του υπό τούτων προβλεπομένου εγκλήματος της σωματικής βλάβης εξ αμελείας απαιτείται η διαπίστωσις, αφ' ενός μεν, ότι δεν κατεβλήθη υπό του δράστου ή κατ' αντικειμενικήν κρίσιν απαιτούμενη προσοχή, ην πας μετρίως συνειδώς και ευσυνείδειτος άνθρωπος οφείλει υπό τας αυτάς πραγματικάς περιστάσεις να καταβάλη επί τη βάσει των νομικών κανόνων, της κρατούσης εν ταις συναλλαγαίς συνηθείας, της κοινής κατά την συνήθη πορείαν των πραγμάτων πείρας και της λογικής, αφ' ετέρου δε, ότι ηδύνατο ούτος, ως εκ των προσωπικών περιστάσεων, να προΐδη και αποφυγή το παραχθέν αξιόποινον αποτέλεσμα προς τούτοις δε, δέον, να διαπιστωθή και ο αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της επελθούσης βλάβης και της αμελείας του δράστου. Το γεγονός ότι ο υπαίτιος της αμελείας ήτο ως εκ του επαγγέλματός του υπόχρεως εις ιδιαίτεραν προσοχήν (άρθρ. 315 § 1β' Π.Κ.) δεν αποτελεί συστατικόν στοιχείον του εγκλήματος, αλλά ασκεί επιρροήν μόνον διά την κατ' έγκλησιν ή μη δίωξιν του εγκλήματος και την αυστηροτέραν επιμέτρησιν της ποινής. Εξ' άλλου έλλειψις της κατά τα άρθρα 117 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ. αιτιολογίας της αποφάσεως, ένεκεν της οποίας δίδεται λόγος προς αναίρεσιν ταύτης κατά το άρθρον 510 § 1 στοιχ. Δ' του αυτού Κώδικος, υφίσταται όταν εν τη αποφάσει δεν εκτίθενται τα πραγματικά περιστατικά εξ ων συνήγαγε το δικαστήριον την ύπαρξιν των στοιχείων του εγκλήματος, ουδέ αι αποδείξεις εξ ων επείσθη περί τούτων ως και οικονομικοί λόγοι, δι' ων έκρινε την υπαγωγήν των αποδειχθέντων πραγματικών περιστατικών εις την ην εφήρμοσε διάταξιν του ποινικού νόμου.

Επειδή, το δικάσαν Τριμελές Πλημμελειοδικεϊόν διά της προσβαλλομένης αποφάσεώς του, ως εξ αυτής προκύπτει, εδέξατο, μετά λεπτομερή έκθεσιν και ανάλυσιν των εκ της αποδεικτικής διαδικασίας προκυψάντων, κατ' ανέλεγκτον κρίσιν του, πραγματικών περιστατικών, τα κάτωθι: Ότι ο αναρρεσείων εν Ελευσίνη την 30ήν Σεπτεμβρίου 1968, τυγχάνων τεχνικός υπεύθυνος ολοκλήρου του Τμήματος ελάστρων της "Χ", εξ αμελείας, δηλονότι ένεκεν ελλείψεως της προσοχής ην ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο να καταβάλη, επροξένησεν εις έτερον σωματικήν κάκωσιν και βλάβην της υγείας αυτού, ήτοι δεν εμερίμνησεν διά την επιδιόρθωσιν της πλημμελώς, λόγω βλάβης, λειτουργούσης ανέμης περιτυλιξέως σιδήρου μπετού, ην κατά τον εν τω κατηγορητηρίω χρόνον και τόπον εγχειρίζετο ο παθών Σ.Κ., όστις, σημειωτέον, επί μικρόν χρόνον απασχολούμενος εν τη ρηθείση εργασία, εστερείτο της προσηκούσης πείρας, γεγονός όπερ εγνώριζεν και ο αναρρεσείων, επί πλέον δε δεν εμερίμνησε και διά την κάλυψιν του επικινδύνου σημείου του μηχανήματος, ως ώφειλεν εκ των περιστάσεων και ηδύνατο όπως πράξη, ων υπόχρεως εκ του επαγγέλματός του εις ιδιαίτεραν προσοχήν και επιμέλειαν όπως προβή εις την τοποθέτησιν προστατευτικού μεταλλικού αντικειμένου κατά τα σημεία ένθα ειργάζοντο οι απασχολούμενοι με τον χειρισμόν ανέμης περιελίξεως σιδήρου εις το τμήμα ελάστρων του εργοστασίου, ως και διά την τεχνικήν διόρθωσιν του εν λόγω μηχανήματος, αφού λόγω ελαττώματος δέσμαι τινές σιδήρου εξήρχοντο κατά την περιέλιξιν ανομοιομόρφως λόγω αναδιπλώσεως, τούτου όντος τεχνικού υπευθύνου του εν λόγω τμήματος ελάστρων, υποχρέου δε διά την καταβολήν ιδιαίτερας επιμελείας και προσοχής ως προς την ασφάλειαν των εν τω τμήματι τούτω εργαζομένων, εκ των λόγων δε τούτων έλαβε χώραν το ατύχημα συνεπεία του οποίου ο παθών υπέστη κάταγμα του δεξιού ποδός, ένεκα πτώσεως επ' αυτού της αναρραγείσης υπό της περιστρεφομένης ανέμης σιδηράς ράβδου,, ην εχρησιμοποιεί διά την διαμόρφωσιν της σπείρας επί της ανέμης. Μετά ταύτα, το Τριμελές Πλημμελειοδικεϊόν υπαγαγόν διά των εν τω αιτιολογικώ εκτιθεμένων σκέψεών του τα υπ' αυτού ανελέγκτως δεκτά γενόμενα ως άνω πραγματικά περιστατικά εις τας εφαρμοσθείσας διατάξεις των άρθρων 314 εδ. α' και 28 Π.Κ., ων οι όροι πλήρως περιέχονται εν τη προσβαλλομένη αποφάσει, εν οίς και η δυνατότης προβλέψεως του

εγκλήματος και η ύπαρξις του αντικειμενικού αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ επελθούσης βλάβης και αμελείας του δράστου, και αχθέν εις την περί ενοχής του αναιρεσειόντος επί τη αποδοθείση αυτώ πράξει της εξ αμελείας σωματικής βλάβης κρίσιν του, το μεν, ορθώς ηρμήνευσε και εφήρμοσε τας προπαρατεθείσας ουσιαστικές ποινικάς διατάξεις, ας ουδέ εκ πλαγίου παρεβίασε, το δε ειδικώς και εμπειριστατωμένως ητιολόγησε την απόφασίν του, απορριπτέοι δε τυγχάνουσιν οι περί του εναντίου 1ος και 2ος λόγοι αναιρέσεως του κυρίου δικογράφου, ως και οι 1ος, 2ος και 3ος του δικογράφου των προσθέτων, ως αβάσιμοι.

Επειδή, διά των άρθρων 1-3 του ν. ΔΚΣΤ'/12 "Περί όρων ιδρύσεως βιομηχανικών εγκαταστάσεων" και του αν. ν. 3.6.35 ως ετροπ. διά του αν. ν. 966/46 επιβάλλεται η προηγούμενη χορήγησις αδείας ιδρύσεως αφ' ενός και αδείας λειτουργίας μηχανικών εγκαταστάσεων ή επεκτάσεων τοιούτων αφ' ετέρου. Σκοπός των αδειών είναι η λεπτομερής εξέτασις των συνθηκών ιδρύσεως πάσης μηχανικής εγκαταστάσεως και ο καταρτισμός των όρων ασφαλείας, οίτινες δέον να τηρηθώσι κατά την ίδρυσιν εκάστης βιομηχανικής εγκαταστάσεως διά την προστασία του κοινού και των εργαζομένων. Βάσει των ανωτέρω δεν αποκλείεται η ευθύνη του εν τη υπαλληλική σχέσει τεχνικού υπευθύνου ένεκεν παραλείψεων τούτου κατά την λειτουργίαν των μηχανημάτων, οσάκις αύται συνιστώσι ποινικόν αδίκημα, ως εν προκειμένω, συμφώνως προς τας προεκτεθείσας σκέψεις. Όθεν, ο περί του εναντίου πρόσθετος λόγος αναιρέσεως, δι' ου υποστηρίζεται ότι ο αναιρεσειών ουδεμίαν ποινικήν ευθύνην υπέχει διά τας σωματικές βλάβας του παθόντος, εφόσον η όλη βιομηχανική εγκατάστασις εν η περιλαμβάνεται και το εν λόγω μηχάνημα - ελεγχθείσα υπό της αρμοδίας αρχής, από της απόψεως μέτρων ασφαλείας, εκρίθη ορθώς έχουσα, τυχούσα νομίμου αδείας λειτουργίας, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.